

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τους κ.κ. Υπουργούς
Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας
Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
Υγείας**

Θέμα : Χωρίς οικονομική και ψυχολογική στήριξη παραμένουν τα άτομα με αυτισμό και οι οικογένειές τους

Σύμφωνα με έρευνα του Δικτύου Παρακολούθησης Αυτισμού και Αναπτυξιακών Αναπηριών του CDC ένα στα σαράνταπέντε (1:45) παιδιά του παγκόσμιου πληθυσμού ανήκει στο φάσμα του αυτισμού. Αυτό σημαίνει ότι αφορά τόσο παγκοσμίως όσο και στην Ελλάδα περίπου το 2% του συνολικού πληθυσμού. Ειδικότερα, στην πόλη της Πάτρας, περίπου 4.000 άτομα, ανήκουν στο φάσμα του αυτισμού και στον Δήμο Πατρέων περίπου 5.000! Ωστόσο, η απουσία εξειδικευμένων δομών καθώς και τα πολύ μικρά επιδόματα έχουν σαν αποτέλεσμα τον πολλαπλασιασμό των προβλημάτων και των δυσκολιών τόσο των ίδιων των ατόμων στο Φάσμα του Αυτισμού, καθώς και την τρομερή επιβάρυνση, ψυχική και οικονομική, των οικογενειών τους. Ο αυτισμός είναι ισόβια νευροαναπτυξιακή διαταραχή και εάν δεν αντιμετωπιστεί σωστά με πρώιμη και εξειδικευμένη παρέμβαση, επιδεινώνεται και κάνει προβληματική και συχνά αφόρητη τη ζωή των αυτιστικών ατόμων και των οικογενειών τους, ενώ η προοπτική της ζωής τους όταν οι γονείς πεθάνουν ή αδυνατούν να τα φροντίσουν είναι εφιαλτική.

Στο πλαίσιο συρρίκνωσης των δημόσιων κοινωνικών δαπανών και υπηρεσιών από την κυβέρνηση, τα επιδόματα αναπηρίας στα αυτιστικά άτομα αλλά και στο σύνολο των ατόμων με αναπηρία, δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες αξιοπρεπούς διαβίωσής τους. Ενδεικτικά, αναφέρουμε ότι σήμερα πχ, τα άτομα με ποσοστό αναπηρίας μεγαλύτερο του 80% και με αδυναμία οιασδήποτε βιοποριστικής εργασίας (Αυτισμός, Νοητική Υστέρηση, συνοδές αναπηρίες, όπως επιληπτικές κρίσεις κ.λπ.) παίρνουν περί τα 391 ευρώ το μήνα, όπου από αυτά περίπου 50-90 ευρώ καταναλώνονται στην συμμετοχή του ασφαλισμένου για φάρμακα εφόσον δεν υπάρχουν αντίστοιχα γενόσημα, στα οποία η συμμετοχή είναι μικρότερη.

Ανάλογη είναι η κατάσταση με τα εξωιδρυματικά και ιδρυματικά επιδόματα (τροφεία, συνεδρίες θεραπευτικών παρεμβάσεων κ.λ.π.) τα οποία δεν επαρκούν ώστε να καλυφθούν μια σειρά από υπηρεσίες στήριξης και θεραπείας όπως εργοθεραπείες, λογοθεραπείες, ψυχοθεραπείες και άλλες εκπαιδευτικές και θεραπευτικές παρεμβάσεις που κρίνονται απαραίτητες για την βελτίωση της λειτουργικότητας, την συμπερίληψη και την κοινωνική ένταξη των αυτιστικών ατόμων.

Σοβαρά προβλήματα και καθυστερήσεις υπάρχουν επίσης και στην έκδοση των αποφάσεων για την πιστοποίηση της αναπηρίας ή την έγκριση ενός από τα ποικίλα επιδόματα που προβλέπονται και δικαιούνται. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι όταν ένα πρόσωπο αιτείται την αξιολόγηση του από το ΚΕΠΑ, αλλά στη πορεία αποβιώνει, το ΚΕΠΑ εκδίδει πιστοποίηση και μετά θάνατον, με ημερομηνία λήξης ισχύος την ημερομηνία θανάτου. Όμως στη συνέχεια, οι πάροχοι (ΕΦΚΑ και ΟΠΕΚΑ) δεν δέχονται το αίτημα για την παροχή από τους δικαιούχους – κληρονόμους.

Τέλος, η έλλειψη κατάλληλων υποστηρικτικών δομών για ενήλικες με αυτισμό περιορίζει τις δυνατότητές τους για ένταξη στην κοινωνία και στις περιπτώσεις που οι γονείς καταφέρνουν να εντάξουν τα παιδιά τους, στρέφονται σε δωρεές από ιδιώτες για να μπορέσουν να καταφέρουν να παραμείνουν τα παιδιά τους σε αυτές τις δομές. Στην Πάτρα, το υπό κατασκευή Κέντρο Διήμευσης και Ημερήσιας Φροντίδας (ΚΔΗΦ) και η Στέγη Υποστηριζόμενης Διαβίωσης (ΣΥΔ) για άτομα με Αυτισμό και με νοητική υστέρηση, μετά από δεκαετίες προσπάθειες των οικογενειών τους για την εύρεση χρηματοδότησης, δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί λόγω προβλημάτων με τον κατασκευαστή αφήνοντας χωρίς στήριξη και στέγη εκατοντάδες παιδιά με αυτισμό.

Επειδή η Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία ορίζει ότι η κοινωνία πρέπει να καθιστά δυνατή τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρίες σε αυτήν,

Επειδή πέρα από τις δυσκολίες ένταξης στην αγορά εργασίας, τα άτομα με αναπηρία απειλούνται ιδιαίτερα από τη φτώχεια, την περιθωριοποίηση και τον ιδρυματισμό, εφόσον δεν μπορούν να καλύψουν μόνοι τους όλες τις ανάγκες τους,

Επειδή τα άτομα με αναπηρία και οι φροντιστές τους δικαιούνται πλήθος επιδομάτων και παροχών που στοχεύουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους και την κάλυψη των καθημερινών τους αναγκών.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Σκοπεύουν να προβούν στην αύξηση των εξωιδρυματικών, των ιδρυματικών και λοιπών επιδομάτων των ατόμων στο φάσμα του αυτισμού και με νοητική στέρωση ώστε να έχουν οι ίδιοι και οι φροντιστές τους μια αξιοπρεπή διαβίωση;
2. Προτίθενται να μεριμνήσουν για την λειτουργικότητα των υποστηρικτικών δομών ατόμων με Αυτισμό και με νοητική στέρωση εφόσον το κόστος των απαραίτητων υποστηρικτικών και

θεραπευτικών υπηρεσιών δεν δύναται να καλυφτεί μόνο από τον ΕΟΠΥΥ;

3. Σκοπεύουν να εφαρμόσουν μια πολιτική μηδενικής συμμετοχής στα φάρμακα των εχόντων αναπηρία μεγαλύτερη του 80% ;
4. Σκοπεύουν την αυτοδίκαιη απονομή της σύνταξης των Γονέων στα Άτομα με αναπηρία (ΑμεΑ) όταν αποβιώσουν οι γονείς?
5. Ποιος είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός για την οικονομική αυτοδυναμία των ατόμων με αυτισμό και νοητική στέρηση καθώς και για την κοινωνική τους ένταξη;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Καλαματιανός Διονύσιος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γεώργιος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Ζαμπάρας Μίλτος

Κόκκαλης Βασίλειος

Μαμουλάκης Χαράλαμπος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κώστας

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Παπαηλιού Γιώργος

Τσαπανίδου Πόπη

Ψυχογιός Γιώργος